

je mnoge generacije studenata tražiti, otkrivati, braniti i ljubiti istinu, znanost, moralne i duhovne vrijednosti te ljepotu obiteljskog života, hrvatskog jezika, povijesti i kulture. Time je kao sveučilišni profesor i kao čovjek stekao u hrvatskom pedagoškom i širem ozračju iznimnu jedinstvenu čast kao dijamantni ukras na životnom prstenu svojih raskošnih ljudskih krjeposti. Istinski je zadužio pedagošku znanost i hrvatsko društvo te neupitno zaslužio iskreno i veliko hvala za sve što je učinio i ostavio u naslijeđe budućim generacijama.

Ivica Đaković
ddomagoj1@yahoo.com

Dr. fra Bonaventuri Dudi za dijamantni jubilej misništva

*“Svevišnji, svemogući, dobri Gospodine!
Tvoja je hvala, slava, čast i svaki blagoslov.
Samo Tebi, Svevišnji, pripadaju one...”*

Sv. Franjo Asiški, *Popjevka suncu* (Pavelić)

I mi vazda, trajno i ustrajno, sa svetim Franjom,
hvalu, slavu i čast svaku uzdajemo Tebi,
Svevišnji, Trojedini, dobri Gospodine,
a posebno u ove svete, blagoslovljene božićne dane,
pri samom kraju tekuće 2009. godine,
jer svećenik Tvoj,
redovnik fra Bonaventura Duda,
uglednik Crkve naše domovinske,
kao i sveopće svete Crkve rimske,
jubilej dijamantni svoje mise proslavlja,
upravo u vremenu dok u božićnim brojnim pjesmama
Anđeo pastirima i svima ljudima dobre volje -
radosnu vijest o Kristovu rođenju - javlja...

U tijeku svoga dosadašnjeg života, od djetinjstva
do danas: čedan, ponizan, skroman,
Tebi Gospodine Isuse, i
Crkvi tvojoj stameno vjeran,
zaufano odan.

Darima umnosti i razbora, obilno od Boga obdaren,
u školama i na sveučilištima stečenim znanjima,
a marljivim radom i svesrdnim zalaganjem, postao
i ostao, za nas njegove studente
na Bogoslovnom fakultetu - veleučeni,
u profesorskom zboru i zboru teologa vrlo cijenjen,
velevrijedni
brojnom čitateljstvu i znalcima, jednostavno,
poštovanjem omiljeni.

Šezdeseta se od misničkih godina, srebrena i zlatna
te, zahvaljujući Gospodinu, eto i dijamantna,
kao od zvijezda, sjajna nanizala - niska,
otkako fra Bonaventura svakodnevno, u Misnoj
žrtvi na oltaru, pobožno slavi Euharistijskoga svoga
Gospodina, Otkupitelja - Krista.

Tekli, protjecali, kao potoci živi, dani i mjeseci,
smjenjivala se raznolika, višekratno ratna i poratna,
nemila i neželjena, tek ponekad pogodnija
vremena i godišta,
a u srcu i u duši našega jubilarca,
kao da se i nije značajnije promijenilo - ništa.

Uz osmijeh na licu, što pamtimo ga,
još iz studentskih dana, na našem fakultetu,
dok nas je, postupno uvodio u otajstvena značenja
pradavnih biblijskih događaja i zbivanja,
i znakovitim gestama ruku, kao da je iz širokih
rukava franjevačkog svog habita, ne sipao,
a još manje prosipao,
nego kao prokušani Gospodinov sijač,
punim pregrštima, pročišćeno zrnje iz bogatih
evanđeoskih žitnica, za buduće naše svećeničke
sjetve, zanosno sijući - darivao...

Poštovani jubilarče, cijenjeni profesore
fra Bonaventura.

Pokraj i pored vrsnih vaših prijevoda Biblije
i Lekcionara, dobro su nam znani bogati
buketi vaših Fioretta,
u kojima, poput psalmiste, nadahnuto častite
i slavite Razveseljitelja svijeta;

uz njega je, razumije se i zna se, Marija Djeva,
njegova i naša Majka sveta!

I na kraju, uz molitveni pozdrav,
smije li se još upitati:

- Poštovani, doživjeli ste eto i dijamantni jubilej
svojega misništva, baš u Godini svetog Frane:
pa nije li i to,
osobiti Gospodinov dar
baš za Svećeve sljedbenike izabrane.

Don Marijan Ivan Čagalj